

Tor, Laila og Tone svinger seg på Høyvang

Stamgjest Per Øveren er glad noen har tatt initiativ til å arrangere dansekvelder. Hans er nemlig morsommere trim enn å jogge.

Tones dansefot klør, og før vi har fått et sukk for oss svinger hun seg i dansen.

Glade dansevenner på Hamar

Det klør i kroppen etter å danse

Ildsjelene Tor Nybakken, (56) Laila Halvorsen (52) og Tone Wagenius (50) inviterer til dans på Høyvang ved Hamar. Hver torsdag fra 18.30- 22.00 holder de åpent hus for alle som ønsker å danse. Arrangementene på Høyvang er blitt så populære at bandene selv tar kontakt for å kunne spille til dans for de engasjerte og glade dansevennene.

Det er torsdags kveld og dansefolket siger inn dørene på Høyvang som ligger like utenfor Hamar. God dansemusikk strømmer fra høyttalerne og fyller lokalet, og folk har satt i gang med de første danseturene. Tor, Laila og Tone holder et øye med hvem som kommer. Kanskje det kommer noen nye ansikter i kveld, og da er det viktig at vedkommende føler seg velkommen.

- Hos oss er alle hjertelig velkommen - og alle får danse, stråler Tone. Hun står og digger dansetakten mens hun prater. Når jeg poengterer det for henne, stråler hun opp som en sol.

- Jeg har nesten ikke tid til å sitte ned å prate - det klør jo i kroppen etter å danse. Jeg føler meg så glad at jeg kjenner meg forelsket i livet når jeg er på dansegulvet.

Tor og Laila kommer til og vi slår oss ned for en liten prat. Alle tre har alltid vært glad i å danse og har i de seneste årene blitt bitt av buggbasillen.

- Jeg har i mange år danset swing, men jeg synes det blir mye mindre masete med bugg forklarer Tor. Men her er det dans for alle - uansett ferdigheter og alder. Vi har ingen medlemsplikt - alle kan komme, alene eller sammen med andre.

- Akkurat det med at vi ikke har noen forpliktelser tror jeg mange setter pris på, mener Laila. Vi har ingen medlemskontingent eller forpliktende påmelding. Folk skriver seg opp når de kommer og betaler kr 50 for en dansekveld. Kommunen tar betalt pr. hode som kommer, så dette er ikke et overskudds-

Både på dansegulvet og rundt bordene er det bare svette, røde smilende fjes å se

TEKST OG FOTO: Merete Evertsen

Ildsjelene Tor Nybakken, (56) Laila Halvoresen (52) og Tone Wagenius (50) inviterer til dans på Høyvang ved Hamar

prosjekt for å tjene penger. Vi ønsker rett og slett bare å spre danseglede.

Ingen konkurranse

Gjengen på Høyvang legger vekt på at torsdagskveldene skal være en sosial kveld der dansegleden er i fokus.

- Her er det ingen konkurranse. Alle danser med alle. Har man lyst å danse hele kvelden kan man gjøre det. Vi har det nemlig slik at alle tar ansvar for hverandre her. Det er et samhold og et felleskap som er blitt sterkt på den korte stunden vi har holdt på, forklarer Tor. Den første kvelden vi arrangerte dans her var i januar 2008. Tone nikker.

- Det er veldig uformelt her hos oss. Det tror jeg folk setter veldig pris på. Kom som du er - og dans! Folk kommer igjen uke etter uke og

det kommer hele tiden nye ansikter til. Det er jo et sikkert tegn på at folk trives.

Dansekveldene er bygget på frivillig basis. Det er trekløveret Tor, Tone og Laila som har tatt initiativet til dansekveldene - men de hadde ikke klart seg uten hjelp.

- Vi har lagt ut en liste der folk skriver seg på som ryddehjelp, hjelp til å stå i - eller bake kaker til kafeteriaen - eller andre ting som må ordnes med, smiler Laila. Og det er aldri vanskelig å få folk til å stille opp. Alle er med og drar lasset, og da fungerer dette veldig godt!

- Så er jo lokalet her veldig koselig, skyter Tor inn. Høyvanglokalet er et gammelt festlokale som eies av Hamar kommune. Det er ingen basketkurver på veggene eller ribbevegger. Det ser ikke ut som en gymsal, og vi trives veldig godt her. Det gjør også bandene som spiller her. Lyden blir bra i lokalet. Nå er det jo blitt slik at det ikke er noe problem å få tak i live musikk heller. Bandene kontakter oss og spør om de kan få spille. Det setter både vi og resten av dansefolket stor pris på!

Det danses

Nå begynner dansefoten til trekløveret å ta overhånd. De tripper etter å få danse, så vi avslutter praten og går inn til resten av dansefolket. Før jeg har fått et sukk for meg er alle tre å finne svingende, smilende og trippende på dansegulvet. Her klarer man tydeligvis ikke å sitte stille lenge av gangen. Det står bord

langs veggen dekket med levende lys der noen tar seg en liten pause med en kaffetår eller litt kaldt vann. Både på dansegulvet og rundt bordene er det bare svette, røde og smilende fjes å se. Jeg trekker unna tre dansere for å høre hva de mener om Høyvang. Det er Per Øveren (48), Anna Elisabeth Bryn (53) og Kjell Erik Arnseth (44). Per tar til ordet først.

- Jeg danser fordi det er så utrolig god trim. Det er mye mer moro enn å jogge! Så er det sosialt, smiler Kjell Erik. Så vil jeg legge til at det er mange damer her og lite menn, humrer Kjell Erik med et lurt smil. Anna Elisabeth smiler, men hun er her for å ha det moro. Jeg får danse både bygdesving og bugg. Og jeg får danse hele tiden. Det er et godt alternativ til dansekurs som bortsett fra en dansefest har vært den eneste muligheten til å få danse på fritiden. Det kan jo bli litt ensformig med de samme kursholderne hele tiden. Per nikker. Jeg er så glad for at noen har tatt initiativet til å starte dette. Det har blitt et kjempebra miljø her. Vi kan danse for å hygge oss, ikke for å konkurrere! Så er de så hyggelige alle tre - de husker oss fra gang til gang. Vi blir sett - uten at det blir lagt press på oss. Vi bestemmer helt vår eget tempo.

Gjengen har ikke tid til å prate så lenge. De vil danse. Musikken lokker, og dansefoten er atter i gang - taktfast og glad.